

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA
PARRÒQUIA
DELS SANTS
JUST i PASTOR

Sant Just Desvern, 24 de Maig de 2014. N° 21

EL GUST ESPIRITUAL DE SER POBLE

271. És veritat que, en la nostra relació amb el món, se'ns invita a donar raó de la nostra esperança, però no com a enemics que assenyalen i condemnen. Se'ns adverteix molt clarament: «Feu-ho amb dolçor i respecte» (1Pe 3,16), i «en la mesura que es pugui i en tant de vosaltres depengui, en pau amb tots els homes» (Rm 12,18). També se'ns exhorta a tractar de vèncer «el mal amb el bé» (Rm 12,21), sense cansar-nos «de fer el bé» (Ga 6,9) i sense pretendre aparèixer com a superiors, sinó «considerant els altres com superiors a un mateix» (Fl 2,3). Queda clar que Jesucrist no ens vol prínceps que miren despectivament, sinó homes i dones de poble. Aquesta no és l'opinió d'un Papa, són indicacions de la Paraula de Déu tan clares, directes i contundents que no necessiten interpretacions que els treguin força interpel·lant. Visquem-les, sense comentaris. D'aquesta manera, experimentarem el goig missioner d'encendre el foc en el cor del món.

272. L'amor a la gent és una força espiritual que facilita el trobament ple amb Déu fins al punt que qui no estima el germà «camina en les tenebres» (1Jn 2,11), «roman en la mort» (1Jn 3,14) i «no ha conegut Déu» (1Jn 4,8). Benet XVI ha dit que «tancar els ulls davant el proïsme ens converteix també en cecs davant Déu», i que l'amor és en el fons l'única llum que «il·lumina constantment un món fosc i ens dóna la força per viure i actuar». Per tant, quan vivim la mística d'acostar-nos als altres i de buscar el seu bé, ampliem el nostre interior per rebre els més bells regals del Senyor. Cada cop que ens trobem amb un ésser humà en l'amor, quedem capacitats per descobrir quelcom nou de Déu. Cada cop que se'ns obren els ulls per reconèixer l'altre, se'ns il·lumina més la fe per reconèixer Déu. Com a conseqüència d'això, si volem créixer en la vida espiritual, no podem deixar de ser missioners. La tasca evangelitzadora enriqueix la ment i el cor, ens obre horitzons espirituals, ens fa més sensibles per reconèixer l'acció de l'Esperit, ens treu dels nostres esquemes espirituals limitats. Simultàniament, un missioner entregat experimenta el gust de ser un brollador, que desborda i refresca els altres. Només pot ser missioner algú que se senti a gust buscant el bé dels altres, desitjant la felicitat dels altres. Aquesta obertura del cor és font de felicitat, perquè «fa més feliç donar que rebre» (Ac 20,35). Un no viu millor si s'escapa dels altres, si s'amaga, si es nega a compartir, si es resisteix a donar, si es tanca en la comoditat. Això no és més que un lent suïcidi.

273. La missió en el cor del poble no és una part de la meua vida, o un adorn que em puc treure; no és un apèndix o un moment més de l'existència. És quelcom que jo no puc arrencar del meu ésser si no vull destruir-me. Jo sóc una missió en aquesta terra, i per això estic en aquest món. Cal reconèixer-se a si mateix com marcat a foc per aquesta missió d'il·luminar, beneir, vivificar, aixecar, curar, alliberar. Allí apareix la infermera d'ànima, el docent d'ànima, el polític d'ànima, aquells que han decidit a fons ser amb els altres i per als altres. Però si un separa la tasca d'una banda i la pròpia privacitat per una altra, tot es torna gris i estarà permanentment buscant reconeixements o defensant les seves pròpies necessitats. Deixarà de ser poble.

274. Per compartir la vida amb la gent i lliurar-nos generosament, necessitem reconèixer també que cada persona és digna de la nostra donació. No pel seu aspecte físic, per les seves capacitats, pel seu llenguatge, per la seva mentalitat o per les satisfaccions que ens brindi, sinó perquè és obra de Déu, criatura seva. Ell la va crear a la seva imatge, i reflecteix quelcom de la seva glòria. Tot ésser humà és objecte de la tendresa infinita del Senyor, i Ell mateix habita en la seva vida. Jesucrist va donar la seva preciosa sang en la creu per aquesta persona. Més enllà de tota aparença, cadascú és immensament sagrat i mereix el nostre afecte i la nostra donació. Per això, si aconseguixo ajudar una sola persona a viure millor, això ja justifica la donació de la meua vida. És bonic ser poble fidel de Déu. I aconseguim plenitud quan trenquem les parets i el cor se'ns omple de rostres i de noms.

(Del document “**Evangelii Gaudium**” del Papa Francesc)

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Jn 20, 19-23

“Exhaló su aliento sobre ellos”.

Ven Espíritu Santo. Despierta nuestra fe débil, pequeña y vacilante. Enséñanos a vivir confiando en el amor insondable de Dios nuestro Padre a todos sus hijos e hijas, estén dentro o fuera de tu Iglesia. Si se apaga esta fe en nuestros corazones, pronto morirá también en nuestras comunidades e iglesias.

Ven Espíritu Santo. Haz que Jesús ocupe el centro de tu Iglesia. Que nada ni nadie lo suplante ni oscurezca. No vivas entre nosotros sin atraernos hacia su Evangelio y sin convertirnos a su seguimiento. Que no huyamos de su Palabra, ni nos desviemos de su mandato del amor. Que no se pierda en el mundo su memoria.

Ven Espíritu Santo. Abre nuestros oídos para escuchar tus llamadas, las que nos llegan hoy, desde los interrogantes, sufrimientos, conflictos y contradicciones de los hombres y mujeres de nuestros días. Haznos vivir abiertos a tu poder para engendrar la fe nueva que necesita esta sociedad nueva. Que, en tu Iglesia, vivamos más atentos a lo que nace que a lo que muere, con el corazón sostenido por la esperanza y no minado por la nostalgia.

Ven Espíritu Santo y purifica el corazón de tu Iglesia. Pon verdad entre nosotros. Enséñanos a reconocer nuestros pecados y limitaciones. Recuérdanos que somos como todos: frágiles, mediocres y pecadores. Haz que aprendamos a caminar entre los hombres con más verdad y humildad.

Ven Espíritu Santo. Enséñanos a mirar de manera nueva la vida, el mundo y, sobre todo, a las personas. Que aprendamos a mirar como Jesús miraba a los que sufren, los que lloran, los que caen, los que viven solos y olvidados. Si cambia nuestra mirada, cambiará también el corazón y el rostro de tu Iglesia. Los discípulos de Jesús irradiaremos mejor su cercanía, su comprensión y solidaridad hacia los más necesitados. Nos pareceremos más a nuestro Maestro y Señor.

Ven Espíritu Santo. Haz de nosotros una Iglesia de puertas abiertas, corazón compasivo y esperanza contagiosa. Que nada ni nadie nos distraiga o desvíe del proyecto de Jesús: hacer un mundo más justo y digno, más amable y dichoso, abriendo caminos al reino de Dios.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:23	20h.	
DIUMENGE:24	11h. 13h.	Francisco Romagosa(16è aniv.), Miguel Garcia Robles (1è aniv.) , Júlia i Toni García. difunts família Junquera-Ezquerria.
DILLUNS:25	20h.	difunts família Vila-Oliveras
DIMARTS:26	20h.	
DIMECRES:27	20h.	Romà Márquez
DIJOUS:28	20h.	Juanjo Garriga Calonge
DIVENDRES:29	20h.	
DISSABTE:30	20h.	Mn. Miquel Alayrach Heredero
DIUMENGE:31	11h. 13h.	

REUNIONS:

DILLUNS dia 25, a les 21h. Consell Pastoral.

PRIMERES COMUNIONS

Aquest dissabte, a les 12h., un altre grup de nens/es han participat per primera vegada de l'eucaristia. Aquest any ha estat un total de 22 infants.

TROBADA FESTIVA DE FI DE CURS DE CATEQUESI

El proper dimecres a les 17'30h. els infants que han participat dels cursos de catequesi, ens trobarem per acomiadar-nos del ritme setmanal que hem fet grup.

També per recordar-nos que els amics de Jesús ho hem de ser sempre i, esperem, que els pares els ajudin a tenir-ho present.

AQUESTA PENTECOSTA, UNCIÓ DELS MALALTS

Aquest diumenge de Pasqua de l'Esperit Sant, rebran el sagrament de la Unció dels malalts les 30 persones que ho han demanat. Que sigui per a totes elles confort, esperança i pau d'esperit en la situació de cadascuna.

[illegible]